

DIUMENGE DE RAMS

13-4-2014

BENEDICCIÓ DELS RAMS

Avui, Diumenge de Rams, un any més, venim amb palmes i rams a les mans. I ho fem per complir amb la tradició cristiana que avui commemora l'entrada de Jesús a Jerusalem, dies abans de la seva passió. Ho acabem d'escoltar: Jesús entra a Jerusalem, la seva ciutat, dalt d'una somera, amb el seu pollí, acompanyat dels seus deixebles. Molta gent entapissava el camí per on passava Jesús amb els seus mantells i amb rames i palmes, mentre l'aclamaven com a Fill de David. En aquesta escena hi van tenir un paper important els infants que cridaven aclamant Jesús.

També ara nosaltres, tot complint la tradició cristiana, volem fer el mateix que van fer aquells que estaven a Jerusalem en el primer Diumenge de Rams. Ja ho fem amb les palmes i els rams que hem beneït, i que ens emportarem a les nostres cases i que alguns posareu als vostres balcons per tal de significar que sou cristians. Ja ho hem fet també amb els cants que han expressat que volem aclamar Jesús, perquè el reconeixem com a Senyor, com a Rei, com a Fill de Déu, com a Salvador nostre i de tots els homes. Però també ens cal demanar al mateix Jesús que tot això ho fem de cor. Que el nostre cor senti el mateix que diuen els nostres llavis i fan els nostres gestos. A Jesús li ho podem demanar tot, perquè ell sempre ens escolta, perquè ell és viu sempre enmig nostre.

Els cristians, quan celebrem una festa, sabem que no recordem solament un fet del passat, sinó que celebrem el mateix Jesús, que és viu entre nosaltres. A qui aclamem és a Jesús viu, present ara i aquí. El papa Francesc ens diu quin és el missatge primer i fonamental que els cristians vivim i anunciem: «Jesucrist t'estima, va donar la vida per salvar-te, i ara és viu al teu costat cada dia, per il·luminar-te, per enfortir-te, per alliberar-te» (*Evangelii gaudium*, 164).

Us convido a fer la processó d'entrada a la nostra catedral per celebrar-hi la Missa de la Passió. Escoltarem el relat de la passió i mort del Senyor, seguint l'evangeli segons sant Mateu, i aclamarem Jesús, en el moment central de la missa, dient: «Beneït el qui ve en nom del Senyor. Hosanna a dalt del cel.»

I ara us convido a brandar els rams i les palmes i a repetir ben fort, aclamant Jesús:

- Hosanna al Fill de David!
- Beneït el qui ve en nom del Senyor!
- Hosanna a dalt del cel!

MISSA DE LA PASSIÓ

Després d'escoltar el relat de la Passió del Senyor no podem restar impassibles, com si el que hem escoltat no tingués res a veure amb nosaltres. La passió i mort del Senyor és un esdeveniment realment trasbalsador. Escoltar el relat de la passió i mort del Senyor no ens pot deixar indiferents. Déu mateix, el Fill de Déu, mor per amor al Pare i per amor a nosaltres. En el nostre cor s'hi ha de fer present l'agraïment, una profunda gratitud, perquè sabem que de la mort de Crist brolla la nostra vida i la nostra llibertat. En el nostre cor hi ha d'haver l'agraïment i l'amor, ja que en tots els esdeveniments de la passió i mort del Senyor es manifesta l'amor de Jesús al Pare i a tots nosaltres.

La passió i mort del Senyor manifesta la seva plena obediència al Pare i el seu amor per tots els homes. L'obediència a la voluntat del Pare és l'arrel d'on brosta el lliurament de Jesús. Jesús és el qui escolta la voluntat del Pare i li dona l'obediència del Fill. Jesús no deixa que el sofriment l'aparti de l'obediència al Pare. Ell afronta el sofriment i la mort abandonant-se a la voluntat del Pare, sabent que aquesta no és cap altra que la salvació dels homes.

Però la seva obediència passa per la seva llibertat d'amor. I per això Jesús transforma la seva passió i mort en un do. Ell fa dels seus sofriments i de la seva mort un do total d'ell mateix. Aquesta és l'essència de l'amor que no es busca a ell mateix, sinó que viu de la donació.

Amb aquesta obediència, Jesús es fa solidari amb les persones més provades en el món. Ell viu la seva donació en les humiliacions i els sofriments. *Es va fer no res. Fins a prendre la condició d'esclau*, ens ha dit sant Pau. Jesús comparteix la sort de les persones acusades falsament, injustament condemnades, torturades i condemnades a la mort. La seva solidaritat amb la humanitat és plena. *Ell, de manera semblant a nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar* (He 4,5). Però aquesta solidaritat és la de compartir la nostra condició humana fins a l'extrem per portar la humanitat a l'alliberament del poder del pecat i de la mort. La desobediència dels primers pares ens va portar a la ruïna. L'obediència del qui és germà nostre i Fill de Déu ens porta a la plenitud de vida i a la llibertat. Perquè Jesús ofereix la seva vida en remissió del primer pecat dels nostres pares i per tots els pecats dels homes del món i de la història, també pels meus pecats i pels teus pecats, germà. La mort de Jesús restableix la unió profunda dels homes amb el Pare celestial. Aquesta és la nostra vida i la nostra llibertat: ser fills de Déu, viure en la llibertat pròpia dels fills de Déu.

Iniciem, doncs, la Setmana Santa amb la celebració del Diumenge de Rams. Fem-ho amb l'alegria de saber-nos estimats i salvats per Jesús, el Fill de Déu. Acompanyem Jesús abraçant les petites o grans creus de la nostra vida. Unim-nos a la creu de Crist. Com ens ensenya el papa Francesc: «La creu de Crist, abraçada amb amor, mai no condueix a la tristesa, sinó a l'alegria, a l'alegria de ser salvats.»

Dues coses ben concretes a què ens porta la passió i mort del Senyor. De la creu redemptora de Crist brollen els sacraments. Vull solament fer esment de dos: el baptisme i la confessió. Preguntem-nos: Estimem el baptisme? Tenim interès perquè els infants de les nostres famílies rebin el sacrament del baptisme? Lluitem per viure d'acord amb el baptisme que hem rebut? I respecte a la confessió, un consell i una petició humil a tots vosaltres: Apropem-nos aquests dies sants de Setmana Santa al sacrament de la confessió. Cerquem un confessor al qual puguem obrir el cor amb la sinceritat del qui reconeix els seus pecats i demana perdó humilment a Déu. Crist mort i ressuscitat ens espera en el sacrament de la confessió en aquesta Setmana Santa.

Que santa Maria, Mare de Déu dels Dolors, que va romandre ferma al peu de la creu, ens porti a viure intensament, amb la mirada posada en Jesús, els dies sants de la Setmana Santa, perquè puguem amb ella viure l'alegria sempre nova de la Pasqua.